

RIKSDAGENS PROTOKOLL.

1905.

Andra Kammaren.

N:o 5.

Lördagen den 8 juli.

Kl. $1\frac{1}{2}$ 3 e. m.

§ 1.

Justerades protokollen för den 27 och den 28 nästlidne juni samt den 1 innevarande juli.

§ 2.

Upplästes följande till kammaren inkomna protokoll:

Protokoll, hållet inför statsrådet och chefen för kungl. justitiedepartementet den 3 juli 1905.

Fullmakt hade inkommit, utvisande att vid riksdagsmannaval, som den 30 juni 1905 hållits i Göteborgs stad, professoren Rudolf Kjellén blifvit utsedd till ledamot af Riksdagens Andra Kammare för tiden till den 1 januari 1906.

Vid den granskning af fullmakten, som företogs inför statsrådet och chefen för kungl. justitiedepartementet samt vidare af vederbörande fullmäktige i riksbanken och riksgäldskontoret, förekom mot fullmakten icke någon anmärkning; och skulle öfver hvad sålunda förekommit protokoll meddelas Andra Kammaren, hvarjämte fullmakten skulle till kammaren öfverlämnas.

In fidem
Carl Berg.

Jämte det protokollet lades till handlingarna, förklarade kammaren herr Kjellén behörig till riksdagsmannakallets utöfvande.

Herr talmannen anmälde häruppå, att herr Kjellén intagit sin plats i kammaren.

§ 3.

Interpellation.

Ordet lämnades härefter till

Herr Waldenström, som yttrade: Herr talman, mina herrar! Som bekant, yttrade Hans Maj:t Konungen i norskt statsråd den 27 sistlidne maj till svar på norska regeringens afskedsansökan följande: »Da der er mig klart, at nogen anden regjering ikke *nu* kan dannes, saa bifalder jeg ikke statsraadernes afskedsansøgninger.» Stortinget har i sitt beslut den 7 därpåföljande juni sagt: »Da Hans Majestæt Kongen har erklæret sig ude af stand til at skaffe landet en ny regjering» etc. Det väcker uppmärksamhet, denna olikhet i form, som förekommer emellan Konungens diktamen och Stortingets återgifvande af detsamma. Stortinget har nämligen uteslutit ordet *nu*, på hvilket ord dock synnerlig vikt ligger. Hvad betydelse denna uteslutning har, kan man förstå dels af hela den norska pressen, hvilken om saken resonerat, som om Konungen alldeles icke sagt detta ord *nu*, dels däraf, att den norske författaren Björnson i en tysk tidning — om jag minns rätt Neue Freie Presse i Wien — tillagt Konungen det ordet, att han förklarar, det han icke för framtiden — »fortan», såsom Björnson säger — kunde bilda någon annan norsk regering. Antingen måste man nu tänka sig, att herr Michelsen inför Stortinget korrekt återgifvit Konungens ord, men Stortinget icke funnit det öfverensstämman med dess redan beslutade politik att låtsa om detta ord, eller också måste man, synes det mig, antaga, att herr Michelsen själf i sitt referat af Konungens diktamen vilseledt Stortinget därigenom, att han uteslutit detta ord »nu», hvilket, om det hade blifvit anfördt och af Stortinget senteradt, skulle gjort det omöjligt för Stortinget att på Konungens diktamen såsom premiss bygga en sådan slutsats som den Stortinget nu därur dragit, nämligen att »den konstitutionelle kongemagt i Norge saaledes er traadt ud af virksomhed».

Jag tillåter mig därför anhålla om kammarens medgifvande att till herr statsrådet och chefen för kungl. justitiedepartementet, hvilken affattat den historiska inledningen till Kungl. Maj:ts proposition n:o 1, få framställa följande spörsmål:

I hvilken form har herr Michelsen för norska Stortinget återgifvit Konungens diktamen, hvarigenom denne afslagit de norska statsrådets afskedsansökan? Har han sagt, att Konungen förklarar sig *icke* eller *icke nu* kunna bilda en annan regering?

Ifrågavarande framställning blef på begäran bordlagd.

§ 4.

Ledighet från riksdagsgöromålen beviljades :

herr *S. H. Kvarnzelius* ... under 4 dagar fr. o. m. den 10 juli och
,, *A. Olsson* i Tyllered ,, 6 ,, ,, 12 ,,

Kammarens ledamöter åtskildes härupå kl. 2,45 e. m.

In fidem
Herman Palmgren.
